

Gereformeerde kerk Andijk

Stille week 2026

Witte Donderdag	2 april	19.30 uur
Goede Vrijdag	3 april	19.30 uur
Stille Zaterdag	4 april	20.30 uur

Witte Donderdag 2 april

Dit is niet het einde

Voorganger: ds. Wim Wasserman

Organist: Marco Vriend

Muzikale medewerking: Robbert Bakker, Mariska Rustenburg, Judith Mantel, Christel van der Helm

Lectoren: Ellen de Kroon-Bax en Laura Rustenburg-Abbekerk

Klokgelui, orgelspel

Bemoediging en groet

Intochtslied met orgel: Lied 556: 1,2,4

Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.

Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der joden die de dood verdreef.

Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Gebed

God, onze Vader,

Als mens onder de mensen, bereid tot het uiterste te gaan, tot zelfs de vernederende dood werd uw Zoon een bezielend voorbeeld van wat dienstbaarheid betekent: geef ons de bereidheid deel te nemen aan zijn dienst, dan zal zijn opstanding uit de dood ons tot vreugde worden.

Uw sprekend evenbeeld, God die mensen eindeloos liefhad.

Eerst geprezen, maar tot op de bodem afgebroken,

maar niets kon hem weerhouden de Koninklijke weg te gaan.

Help ons rechtop te blijven staan en tot het einde overeind te houden, dat Uw Zoon, door zijn kruisdood ons leven grondig en voorgoed vernieuwd heeft.

Leid ons, God onze Vader, door alle duisternis
naar het geheim van Pasen, naar de Verrijzenis.

Amen.

Samenzang met orgel: Witter dan sneeuw (The Psalm Project)

Was mij witter dan sneeuw, was mij schoon van mijn schuld.

Zie mijn offer Heer: mijn berouw.

Wees genadig, o God, heb met mij toch geduld.

Wees barmhartig ik pleit op Uw trouw.

Laat mij weer juichen, weer dansen in 't licht.

Laat mij weer leven voor Uw aangezicht.

Was mij witter dan sneeuw, laat mij rein voor U staan.

Zie niet om naar wat ik heb gedaan.

Was mij witter dan sneeuw, maak mij sterk door Uw Geest

Schep een zuiver hart diep in mij.

Laat mij dicht bij U zijn, U alleen Heer geneest.

Van mijn zonde en schuld, spreek mij vrij.

Laat mij weer juichen, weer dansen in 't licht.

Laat mij weer leven voor Uw aangezicht.

Laat mij weer juichen, weer dansen in 't licht.

Laat mij weer leven voor Uw aangezicht.

Was mij witter dan sneeuw, laat mij rein voor U staan.

Zie niet om naar wat ik heb gedaan.

Was mij witter dan sneeuw, laat mij rein voor U staan.

Zie niet om naar wat ik heb gedaan.

Het lijden van onze Heer Jezus Christus naar de evangelist Marcus – Nieuwe Bijbelvertaling 21

Marcus 14: 1-2

1De volgende dag zou het feest van Pesach en het Ongedesemde brood beginnen. De hogepriesters en schriftgeleerden zochten naar een mogelijkheid om Hem door middel van een list gevangen te nemen en te doden. 2'Maar niet op het feest,' zeiden ze, 'want dan komt het volk in opstand.'

Samenzang met orgel: Lied 558: 1

Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
Die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

Marcus 14: 3

3Toen Hij in Betanië in het huis van Simon – degene die aan een huidziekte had geleden – aanlag voor de maaltijd, kwam er een vrouw binnen. Ze had een albasten flesje bij zich dat gevuld was met zeer kostbare, zuivere nardusolie. Ze brak het flesje open en goot de olie uit over zijn hoofd

Samenzang met orgel: Lied 558:3

Om de zalving door een vrouw,
vreugdeolie, geur van rouw,
teken van wat komen zou,
Kyrie eleison.

Marcus 14: 4-9

4Sommige aanwezigen zeiden geërgerd tegen elkaar: 'Waar is deze verkwisting goed voor? 5Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden, en dat geld hadden we aan de armen kunnen geven.' Ze voeren tegen haar uit. 6Maar Jezus zei: 'Laat haar met rust, waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan. 7Want de armen zijn altijd bij jullie, en jullie kunnen weldaden aan hen bewijzen wanneer je maar wilt, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn. 8Wat ze kon, heeft ze gedaan: ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd, met het oog op mijn begrafenis. 9Ik verzeker jullie: waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.'

Luisterlied RBS: How deep the Fathers love for us**Marcus 14: 10-16**

10Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de hogepriesters om Hem aan hen uit te leveren. 11Toen zij dit hoorden, waren ze opgetogen en beloofden ze hem geld te zullen geven. En hij zon op een mogelijkheid om Hem op een geschikt moment uit te leveren.

12Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Hem: 'Waar wilt U dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat U het pesachmaal kunt eten?' 13Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, 14en wanneer hij ergens binnegaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De meester vraagt: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" 15Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' 16De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

Samenzang met RBS: Onze Vader in de hemel (Elise Mannah)

Marcus 14: 17-25

17Toen de avond was gevallen, kwam Hij met de twaalf. 18Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' 19Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan Hem: 'Ik ben het toch niet?' 20Maar Hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. 21Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.' 22Terwijl ze aten, nam Hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' 23En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. 24Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. 25Ik verzeker jullie: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.'

Overweging: Dit is niet het einde

Gebed

Vader, Schepper van hemel en aarde.

U die met Israël een nieuw begin hebt gemaakt en daaruit

Uw Zoon Jezus Christus geboren deed worden, wij danken U voor het evangelie, dat we door Hem verzoend en gered zijn.

Wij belijden dat we U nodig hebben. Dat we redding nodig hebben. Vergeving en vernieuwing. Geef dat wij bij dit avondmaal, door uw Heilige Geest, ons met Christus en met elkaar verbonden weten. Dat het ons geloof versterkt en dat het ons helpt om uit te zien naar de toekomst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Wij bidden voor hen die het moeilijk vinden om dit te geloven, die zoeken en twijfelen. Wij bidden voor hen die te kampen hebben met ziekte, teleurstellingen, verdriet en rouw. Wij bidden voor elkaar, voor allen die hier aanwezig zijn. Mag deze avondmaalsviering een getuigenis zijn van uw liefde. Amen.

De Avondmaalstafel wordt gereed gemaakt

Instellingswoorden:

Het brood dat wij breken en de wijn die wij drinken is een gemeenschap met het lichaam en het bloed van Christus. Neemt, eet, drinkt, gedenkt en gelooft dat het lichaam van onze Heer Jezus Christus verbroken is tot een verzoening van al onze zonden en tot vernieuwing van ons leven.

Luisterlied RBS: Samen eten wij (Sela)

We vieren met elkaar het Heilig Avondmaal

Samenzang met orgel: Lied 150: 1

Loof God, loof Hem overal.
Loof de Koning van 't heelal
om zijn wonderbare macht,
om Zijn heerlijkheid en kracht
van Zijn naam en eeuwig wezen.
Loof de daden, groot en goed,
die Hij triomferend doet.
Hem zij eer, Hij zij geprezen.

Marcus 14: 26-31

26Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. 27Jezus zei tegen hen: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden." 28Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.' 29Petrus zei tegen Hem: 'Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!' 30Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: juist jij zult Me vannacht, nog voor de

haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.’ 31Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: ‘Al zou ik met U moeten sterven, verloochenen zal ik U nooit.’ Alle anderen zeiden iets dergelijks.

Samenzang met orgel: Gezang 180: 1,3,4 (wijze: Licht voor de wereld)

Gethsémane, die nacht moest eenmaal komen.

De Heiland heeft bewust die weg genomen.

Hij laat zijn doel niet los, wijkt niet terzijde,
aanvaardt het lijden.

Wie heeft gewaakt van die het naaste stonden?

Hij heeft hen driemaal slapende gevonden.

Hij ging terug en heeft alleen geleden,
eenzaam gebeden.

Laat Vader, deze beker Mij voorbijgaan;
waar zij de engelen die mij kunnen bijstaan?
Maar, zo Ik niet dit lijden mag ontvlieden,
Uw wil geschiede.

Inzameling der gaven voor de kerk en de Taakgroep Diaconie

Luthers avondgebed

*Heer, blijf bij ons, want het is avond
en de nacht zal komen.*

*Blijf bij ons en bij uw ganse kerk
aan de avond van de dag,
aan de avond van het leven,
aan de avond van de wereld.*

*Blijf bij ons met Uw genade en goedheid
met uw troost en zegen
met uw woord en sacrament.*

*Blijf bij ons wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en van angst,
de nacht van twijfel en aanvechting,
de nacht van de strenge, bittere dood.*

Blijf bij ons in leven en in sterven, in tijd en eeuwigheid. Amen.

In stilte verlaten we de kerk

Goede Vrijdag 3 april

Wakker blijven voor de pijn van de wereld

Voorganger: ds. Wim Wasserman

Organist: Jannie Verwoerd

Muzikale medewerking: Duo Fiore

Lectoren: Ester Pasterkamp en Cees Mellema

Stilte

(De gemeente blijft zitten als de kerkenraad binnenkomt)

Welkom

Gebed op Goede Vrijdag

Heer, onze God, wij roepen U aan.

in Jezus Christus, de Gekruisigde,

hebt U, eens en voorgoed, de wereld begenadigd en gered.

Het kruis waaraan Hij stierf, is teken van ons heil geworden.

Wij begrijpen dit niet maar danken U uit de grond van ons hart hiervoor.

Wilt U ons aanraken en mogen wij in dit uur Uw genade ontvangen en Uw barmhartigheid ondervinden.

Wij vragen U dit door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer.

Amen.

Samenzang met orgel: Gezang 177: 1, 2

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,

in deze zee verzinken mijn gedachten:

o liefde die, om zondaars te bevrijden,

zo zwaar moest lijden.

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

Marcus 14: 32-38

32Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl Ik ga bidden.' 33Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden 34en zei tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier waken.' 35Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan. 36Hij zei: 'Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.' 37Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? 38Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.'

Overweging: Wakker blijven voor de pijn van de wereld

Samenzang met orgel: Lied 247:1,3

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

U heb ik nodig, Uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

Marcus 14: 39-46

39Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. 40Toen Hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. 41Toen Hij voor de derde maal terugkwam, zei Hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is genoeg. Het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. 42Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'
43Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd. 44Judas, die Hem zou uitleveren, had met hen een teken afgesproken. Hij had gezegd: 'Degene die ik kus, die is het. Neem Hem gevangen en voer Hem weg onder strenge bewaking.' 45Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei: 'Rabbi!' en kuste Hem. 46Ze grepen Hem vast en namen Hem gevangen.

Muzikaal intermezzo: Duo Fiore: Chanson de Nuit

Marcus 14: 53-64

53Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen. 54Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur.

55De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden Jezus op grond van een getuigenverklaring ter dood te veroordelen, maar dat lukte hun niet; 56want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet afdoende. 57Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring: 58‘We hebben Hem horen zeggen: “Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is.” 59Maar ook zo was de getuigenverklaring niet afdoende. 60De hogepriester stond op en vroeg Jezus: ‘Waarom antwoordt U niet? U hoort toch wat deze getuigen over U zeggen?’ 61Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: ‘Bent U de messias, de Zoon van de Gezegende?’ 62Jezus zei: ‘Dat ben Ik, en u zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen met de wolken van de hemel.’ 63De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: ‘Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? 64U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?’ Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende.

Samenzang met orgel: Lied 247:4,5

Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer.
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij?
Ik triomfeer, mij is de heer nabij.

Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog,
Licht in het duister, wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij.
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.

Marcus 14: 66-72

66Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. 67Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: ‘Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!’ 68Maar hij ontkende dat en zei: ‘Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.’ Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. 69Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: ‘Hij is een van hen!’ 70Maar hij ontkende het weer. En algauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: ‘Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.’ 71Maar hij begon te vloeken en zwoer: ‘Ik ken

die man over wie jullie het hebben niet!’ 72En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: ‘Nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen.’ En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Samenzang met orgel: ELB 186a: 1

Leid mij, Heer, o machtig Heiland,
door dit leven aan uw hand.
Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig,
wees mijn gids in 't barre land.
Gij, mijn sterkte, Gij, mijn leider,
vul mij met uw Geest steeds meer.
Vul mij met uw Geest steeds meer.

Marcus 15: 1-5

1's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus.

2Pilatus vroeg Hem: ‘Bent U de koning van de Joden?’ Hij antwoordde: ‘U zegt het.’ 3De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in. 4Pilatus vroeg Hem toen: ‘Waarom antwoordt U niet? U hoort toch waar ze U allemaal van beschuldigen?’ 5Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus.

Gezongen gebed met orgel: ELB 186a: 2

Laat mij zijn een Godsgetuige,
sprekend van U meer en meer.
Leid mij steeds door uwe liefde,
Groeiend naar uw beeld, o Heer
Brood des levens, brood des hemels,
voed mij dat ik groei naar U.
Voed mij dat ik groei naar U.

Marcus 15: 6-15

6Pilatus had de gewoonte om op het pesachfeest één gevangene, die door het volk gekozen werd, vrij te laten. 7Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord. 8Een grote groep mensen trok

naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. 9Pilatus vroeg hun: 'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' 10Want hij begreep wel dat de hogepriesters Hem uit afgunst hadden uitgeleverd. 11Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. 12Toen zei Pilatus tegen hen: 'Wat moet ik dan doen met de man die u de koning van de Joden noemt?' 13En ze begonnen weer te schreeuwen. 'Kruisig Hem!' riepen ze. 14Pilatus vroeg: 'Wat heeft Hij dan misdaan?' Maar ze schreeuwden nog harder: 'Kruisig Hem!' 15Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij Hem eerst nog had laten geselen.

Muzikaal intermezzo: Duo Fiore - Via Dolorosa

Marcus 15: 16-20

16De soldaten leidden Hem weg, het paleis (dat is het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. 17Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten Hem die op. 18Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' 19Ze sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem. 20Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan. Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen.

Orgelspel: O, hoofd vol bloed en wonden - J.S. Bach

Marcus 15: 21-27

21Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen. 22Ze brachten Hem naar Golgota, wat in onze taal 'schedelplaats' betekent. 23Ze wilden Hem met mirre vermengde wijn geven, maar Hij nam die niet aan. 24Ze kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen. 25Het was in het derde uur na zonsopgang dat ze Hem kruisigden. 26Het opschrift met de aanklacht tegen Hem luidde: 'De koning van de Joden'. 27Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links.

Samenzang met orgel: U mijn redder hing aan 't kruis (Wijs: Mijn verlosser hangt aan 't kruis)

U, mijn Redder hing aan 't kruis!
Onderging de pijn van wonden
voor mijn zonden,
in mijn boetekleed gehuld
onderging U al mijn schuld!

U, mijn Redder hing aan 't kruis!
Om mij door dat bitt're lijden
te bevrijden!
Hebt daar ook aan mij gedacht
toen U uitriep: " 't Is volbracht!"

U, mijn Redder hing aan 't kruis!
Zou ik dan in zware dagen,
't kruis niet dragen?
Als ik naar Uw kruis mij richt,
valt mijn eigen last mij licht!

U, mijn Redder hing aan 't kruis!
Overwinning mij gegeven:
Dood werd Leven!
'k Wil U vol van dankbaarheid
loven tot in eeuwigheid!

Gedicht bij Goede Vrijdag - Truus Bijzet-Pullens

*Eens stond ik
bij de
kruispaal
waar mijn Meester
stierf aan het
kruis.*

*Ik zag mijn
Heer
daar lijden
en dacht:*

*waarom toch Hij.
Ben ik 't niet
die hier schuldig
en inktzwart
voor Hem sta.
Ik zie zijn
wonden lekken
de doornenkroon
de pijn
van het van
God verlaten zijn.
Wie durft
nu nog te spreken
Hier blijven
stemmen stil.
Hier wordt
een strijd gestreden.*

Muzikaal intermezzo: Duo Fiora-Ariëtta

Samenzang met orgel: ELB 119: 1,2

Liefde was het, onuitput'lijk,
liefd' en goedheid, eind'loos groot,
toen de Levensvorst op aarde
tot ons heil zijn bloed vergoot.
Komt, laat ons zijn liefde prijzen!
God geeft vreugd en dankens stof.
Eenmaal zingen wij voor eeuwig
in de hemel zijnen lof.

Rijd als Heerser door de velden,
Jezus in uw grote kracht.
Niets, niets kan u tegenhouden,
zelfs de hel niet met haar macht.
Voor uw Naam, zo groot en heerlijk,
zinkt de vijand weg in 't niet.
Heel de schepping Heer, zal beven,
als zij U, haar koning ziet.

Marcus 15: 33-37

33Op het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. 34Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani?', wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' 35Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hoor, Hij roept om Elia!' 36Iemand ging snel een spons halen, dompelde die in water met azijn, stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken, terwijl hij zei: 'Laten we nu maar eens zien of Elia komt om Hem eraf te halen.' 37Nadat Jezus luid geroepen had, blies Hij de laatste adem uit.

Het licht in de kerkzaal wordt gedimd.

De paaskaars wordt gedoofd.

Stilte

Marcus 15: 38-39

38En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. 39Toen de centurio, die recht tegenover Hem stond, Hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij: 'Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.'

Gebed, gezamenlijk uitgesproken

*Onze Vader die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd,
uw koninkrijk kome, uw wil geschiede gelijk in de hemel,
alzo ook op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid
ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze, want van U is het koninkrijk,
en de kracht, en de heerlijkheid tot in eeuwigheid,
Amen*

In stilte verlaten wij de kerk, maar niet zonder hoop, want Zijn sterven maakt ons vrij.

Stille Zaterdag 4 april

**In doeken gewikkeld en neergelegd –
het begin van iets nieuws**

Voorganger: ds. Wim Wasserman

Organist: Arie Heemsbergen

Muzikale medewerking: Teddy Damen en Mariska Rustenburg

Lectoren: Edwin Vriend en Monica Rustenburg-Dekker

Stilte

(De gemeente blijft zitten als de kerkenraad binnenkomt)

In deze stilte (Sela)

Geef ons uw vrede, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw vreugde, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw vrede, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw vreugde, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw zegen, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Stilte

Samenzang met orgel: Psalm 42: 6,7

God, dit zal mijn hart doorboren,
dit gaat mij door merg en been –
van mijn vijand moet ik horen:
“God is ver, gij staat alleen!”
Honend, vraagt men dag en nacht:
“Waar is God, dien gij verwacht?”
In verdrukking moet ik leven,
door mijn vijanden omgeven.

Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
Hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor den Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:

Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Gebed op Stille Zaterdag

God,

*In het donker wachten wij – omdat ons leven soms zo tot stilstand is gekomen
en wachten het enige is dat ons rest.*

*In het donker wachten wij – omdat we beseffen dat het ons aan kracht
ontbreekt het duister te doorklieven.*

*In het donker wachten wij – met alles wat we meebrengen aan hoop en
verwachting, aan zorg en verdriet, aan schuld en verlorenheid.*

In het donker wachten wij – en roepen uw Naam: dat U met ons bent.

Omwille van uw naam, omwille van uw trouw roepen we tot U.

Om uw vrede, om hoop, om uw licht, om opstanding, amen.

Vandaag

Vandaag heerst er een diepe stilte op aarde, een diepe stilte
en verder rust; een diepe stilte, want de Koning slaapt.

(Epifanius, bisschop van Constantinopel)

Samenzang: Gezang 195: 4, 5

't Is goed, o Heer,

Gij hoeft de eer

van God niet meer te staven.

Leggen wij ons bij U neer,

In uw dood begraven.

Hoe wonderlijk,

uitzonderlijk

een sabbat is gekomen:

eens voor al heeft Hij het juk

van ons afgenomen.

Marcus 15: vers 40-41

*40Van een afstand stonden ook vrouwen toe te kijken, onder wie Maria
van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus de jongere en van
Joses, en Salome. 41Zij waren Jezus gevolgd en hadden Hem gediend
toen Hij in Galilea verbleef. Zo stonden er nog veel meer vrouwen, die
met Hem waren meegereisd naar Jeruzalem.*

Muzikaal intermezzo: Teddy Damen en Mariska Rustenburg – In Christ Alone

Marcus 15: vers 42-45

42Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), 43kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. 44Het bevreemde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, 45en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef.

Samenzang met orgel: Opwekking 470

Heer, als ik denk aan wat U voor mij deed,
dan kan ik U alleen maar danken.
En als ik denk aan de strijd die U streed,
dan kan ik U alleen maar danken.

Angst en verdriet in Gethsémane;
door uw eigen vrienden verlaten
en verraden door een kus,
geschopt en geslagen,
omdat U zoveel van mij hield.

Heer, als ik denk aan wat U voor mij deed,
dan kan ik U alleen maar danken.
En als ik denk aan de pijn die U leed,
dan kan ik U alleen maar danken.

Doornen op uw hoofd,
een speer in uw zij,
spijkers door uw handen en voeten;
van het leven beroofd,
om te sterven voor mij,
omdat U zoveel van mij hield.

Heer, als ik denk aan wat U voor mij deed,
dan kan ik U alleen maar danken.
En als ik denk aan de strijd die U streed,
dan kan ik U alleen maar danken.

Heer, als ik denk aan wat U voor mij deed,
dan kan ik U alleen maar danken.

En als ik denk aan de pijn die U leed,
dan kan ik U alleen maar danken, o, Heer.

Marcus 15: 46-47

46Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang. 47Maria van Magdala en Maria, de moeder van Joses, keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

Muzikaal intermezzo: Teddy Damen – Wir setzen uns mit Tränen nieder

Overweging: In doeken gewikkeld en neergelegd - het begin van iets nieuws

Luisterlied: Sela - Doop

Opnieuw aanvaarden van onze doop

Mensen van God, in de doop is de beweging zichtbaar die Jezus maakte: begraven worden en uit de dood zijn opgewekt.

Ooit zijn wij gedoopt – redding door het water heen.

Wij denken terug aan onze doop, gaan staan en luisteren naar de volgende vragen:

- *Gelooft u in God de Vader, onze Schepper en Verlosser?*
- *Wilt u Christus volgen, zijn Zoon, onze gekruisigde en opgestane Heer?*
- *Vertrouwt u zich toe aan de Heilige Geest die ons leven vernieuwt?*

De gemeente antwoordt: JA

Samenzang met orgel: melodie Gezang 135

Ik geloof in God de Vader,
die almachtig, wijs en goed,
aard' en hemel heeft geschapen,
vorm en kleur in overvloed.
Die de stilte heeft doorbroken
en zichzelf heeft uitgesproken
in het vleesgeworden Woord,
opdat ieder naar Hem hoort.
Dat is wat ik hier belijd,
mijn geloof, mijn zekerheid.

Ik geloof in Jezus Christus,

Zoon van mensen, Zoon van God,
die als Redder van de wereld
werd gekruisigd en gedood.
Maar die opgestaan ten leven,
hemelhoog nu is verheven,
boven heerschappij en macht
die ten onder wordt gebracht
Dat is wat ik hier belijd,
mijn geloof, mijn zekerheid.

Ik geloof in God de Trooster,
die van oudsher, wereldwijd,
overal zijn volk vergadert
en tot dienen toebereidt.
Met Gods kinderen verbonden,
in vergeving van mijn zonden
mag ik op de jongste dag
opstaan, leven met een lach.
Dat is wat ik hier belijd,
mijn geloof, mijn zekerheid

Gedicht

Stille Zaterdag
stille nacht
stilte overheerst
en morgen is het Feest

zo zou het moeten wezen
een ogenblik rust
in het tumult van de dag
een gedachte aan de dood
aan de Zoon die ons leven zag

de hoop sluimert
op stille zaterdag
om weer te ontwaken
de volgende dag

De Paaskaars wordt binnengebracht

Voorganger: Het Licht van Christus!

Wij ontvangen de zegen

Mag God je zegenen vandaag,

morgen en je hele leven.

En dat deze zegeningen door je heen stromen,

zodat je anderen die je ontmoet

deze zegen door kan geven.

We geven elkaar het licht van Pasen door en dragen het licht als Lichtdragers mee naar buiten

Samenzang met orgel: Lied 598

Als alles duister is,

ontsteek dan een lichtend vuur

dat nooit meer dooft,

een vuur dat nooit meer dooft.